

Evolucija ILI Bog?

Goran Šušljic

Dok se sve naučne teorije razvijaju eksperimentalno i empirijski korak po korak iz različitih aksioma hipoteze o validnoj teoriji, sa hipotezom evolucije je upravo suprotno. Mnogi ljudi skoro fanatično tvrde da je evolucija jedina istinita i potvrđena teorija, a zatim traže dokaze njihovog već formiranog ubeđenja, što je apsolutno protiv svih principa empirijske nauke. Ovo nije ni čudno, da je upravo ova „nauka“ dominantno prisutna, pošto krugovi moći imaju gotovo sve univerzitete čvrsto u svojim rukama, tako da profesori koji su protiv evolucije, posle nekoliko usmenih „upozorenja“, da ne napuštaju „empirijsku nauku“, često ostaju bez položaja ili posla, kao i novinari koji se ne drže propisanog „tolerantnog“ pisanja, čak i ako zvanično nemamo zabrane. Ova vrsta cenzure zapravo funkcioniše u svim oblastima u duhu novog svetskog poretka, uključujući i same kontrolisane političare. Pošto naučna analiza ne donosi nikakve dokaze za evoluciju, svi nalazi se automatski tumače u ovom pravcu dok se istovremeno eliminiše sve što remeti sliku evolucije. Ako bi se neko, kao npr. jedan fizičar, zadubio dublje u svepriznatu metodu radiokarbonskog datiranja C-14, shvatio bi koliko ova metoda može biti besmislena, neprecizna i obmanjujuća kada se procenjuju veoma dugi vremenski periodi, jer je ona precizna samo u kratkim vremenskim rastojanjima.

Na primer nakon erupcije brega St. Helens u SAD 1980. godine, su tek formirana lava i novo okamenjena mlada stabla takođe dali rezultate merenja sa starošću od puno „miliona“ godina, ali to naravno nije izneto u javnosti, pošto su merenja C-14 među glavnim argumentima evolucionista, pa bi ovakvi rezultati prave istine uništili hipoteze o (dugoj) evoluciji. I u okviru ove hipoteze postoji bezbroj aksioma koji se međusobno isključuju, što takođe dokazuje da se tek nakon opisa „istine“ onda traže dokazi tih „činjenica“, umesto da se teorija razvija prema empirijskim rezultatima. Činjenica je da je po svim hemijsko-fizičkim zakonima nemoguće da živa materija nastane spontano iz mrtvih elemenata u iskonskoj močvari, a kamoli DNK i RNK, koje bi trebalo da nastanu u isto vreme. Osim toga, DNK je komplikovaniji i ima više memorije od najmoćnijeg računara današnjice. Ali da li je relano da je DNK mogao da nastane spontano i istovremeno sa RNK, bez koje ne može da obavlja svoju funkciju? A upravo ovo je trebalo da bude već u prvoj ćeliji, jer inače ne bi funkcionisala i ne bi mogla da se razmnožava! A da ne govorimo o natprirodnoj životnoj energiji prisutnoj u svakoj ćeliji, koja se ne može naučno objasniti. Činjenica je da i kada bi smo uspeali da sintetišemo sva hemijska jedinjenja u ćeliji, ne bi bilo moguće da se napravi jedna ćelija, jer bi joj nedostajala životna sila, koja ne može da se kreira u laboratoriji, jer ona potiče od Boga. U svim laboratorijskim eksperimentima, gde su sve okolnosti napravljene da nastane ćelija, uz pokušaje da „doda“ životna energija npr. strujnim udarom, nikada nije bilo moguće stvoriti ni najjednostavniju ćeliju, jer samo Bog može da stvori živa bića. Zbog neuspeha su procesu veštačkog života dali milijarde godina kao izgovor, kada je to trebalo da se desi.

A čak i taj broj miliona godina kod npr. slojeva kamenih naslaga na zemlji se pomera se pomera napred-nazad za stotine miliona godina, u zavisnosti od pristupa objašnjenju i potrebnih argumenata. U matematičkoj nauci o verovatnoći, svi brojevi se množe, a ne sabiraju. Verovatnoća samo jednog aksioma u teoriji evolucije je manja od broja nula, iza čijeg zareza bi se nalazile nule u količini svih atoma u univerzumu ispred broja jedan. Milijardu puta je verovatnije da kada bi atomska bomba eksplodirala na nekoj planini, iz toga spontano (evoluciono) nastao New York, sa svim zgradama, nameštajem i ostalim najsitnijim detaljima. Čak i da su „prvonastale“ ćelije bile tu, uprkos tome što je to nemoguće, od njih ne bi mogli nastati višćelijski organizmi, pošto se ovo protivi svim biološkim zakonima, ma koliko vremena bilo na raspolaganju. Zato i danas imamo jednoćelijske i višćelijske organizme koje je Bog tako stvorio. Pošto je ove činjenice tako jasne, evolucionisti su kao „argumente“ uveli milione godina, i istovremeno dodali i drugu nemogućnost, da se u jednoj ćeliji unutar nje polako razvijala podela, što je na kraju rezultiralo višćelijskim organizmom. Ali ćelija je najmanja biološki kompletna jedinica i može samo da se umnožava, ali ne da se deli na nekoliko potpuno nezavisnih podćelija, kao prethodnica budućeg višćelijskog organizma. Milijarde generacija kratko živećih bakterija su posmatrane u laboratoriji, ali nikada takva promena nije otkrivena. Nakon svake tačke o evoluciji bi smo mogli da prekinemo diskusiju, jer u svakoj od ovih tačaka postaje vrlo jasno koliko je ova hipoteza nemoguća.

Na primer, dubina reke u velikom kanjonu u Americi je nemoguća osim ako su svi slojevi bili istovremeno mekani neposredno posle potopa, i zato nijedan evolucionista i geolog ne može da odgovori kako su se oni mogli formirati. Ali sa biblijskim potopom, odgovor dolazi automatski i logično. Pronađeni su neki kosturi ljudi visokih skoro 4 metra, koji su sakriveni ili označeni kao lažni, jer to takođe uništava evolucione principe. Na početku Biblije stoje pravila zdravstvenih zakona. Tu možemo da vidimo da su prvi ljudi pre potopa, naravno sa nedegenerisanim tj. boljim genima nego danas, živeli samo sa biljnom hranom oko 900 godina. Kada su ljudi počeli da jedu meso posle potopa (jer su tokom potopa sve biljke i drveće bili uništeni, a seme još nije bilo niklo), njihov životni vek se drastično skratio za samo nekoliko generacija. Naravno i zbog drugih faktora kao što su kosmički zraci i mutacije gena, koje su pre potopa bili nemogući. Zašto su mutacije tada bile nemoguće? Danas su glavni uzroci genetskih mutacija zagađenje životne sredine, koje tada nije postojalo, kao i kosmički zraci. Prema Bibliji, pre potopa je atmosfera bila spolja obavijena vodom u nama danas nepoznatom agregatnom stanju tj. strukturi. Kosmički zraci su apsorbirani u ovom sloju iznad atmosfere. Istovremeno, u njemu se dešavalo i prelamanje svetlosti, koje je proizvelo isti intenzitet svetlosti i toplote na svakom mestu na zemlji. Kao rezultat, bilo je samo lepo vreme, sa stabilnom i prijatnom temperaturom u smislu pozitivnog „staklenika“. Kao rezultat toga je temperatura bila izjednačena ma celoj zemlji, čak i na polovima, i bez godišnjih doba.

Zato se na polovima zemlje nalazi mnogo fosila tropskih vrsta, koje nikada ne bi mogli da žive na takvoj hladnoći. Zbog izostanka kolebanja temperature nije bilo ni oblaka ni kiše, samo jutarnja rosa posle blage, hladnije noći. Pritisak vazduha u atmosferi bio je primetno veći što je sva bića učinilo znatno većim i jačim, što se može videti na fosilima svih vrsta. To je zapravo još uvek dokaz protiv evolucije, jer prema ovoj teoriji, samo najjači i najveći preživljavaju selekciju, ali svi su danas drastično manji. Zapravo, argument da su veći izumrli zato što nisu mogli dovoljno da jedu je bespredmetan, jer po principima evolucije velika životinja uvek ubija slabije i manje da bi imala dovoljno za sebe. U slučaju fosilnih nalaza vodimo jako puno prisutnih biljnih i životinjskih vrsta, što je značilo da je hrana za sve jače i slabije bila dostupna. Kod učenja evolucije, tvrdi se da stalno nastaju nove vrste, ali u poslednjih nekoliko vekova sadašnje nauke možemo samo da primetimo da postoji sve manje vrsta, osim ukrštanja ili adaptacija unutar iste vrste, kao što su ljudi radili sa psima ili konjima. Evolucionisti sa druge strane tvrde da je do izumiranja većine vrsta došlo zbog zagađenosti prirode, ali isto se dešava i u nezagaženim delovima zemlje, gde i danas sve vrste eksplozivno izumiru. A usporedba različitih vrsta konja i njihovih navodnih etapa evolucije je zapravo samo posmatranje mnogih podvrsta konja koje su sada izumrle. Na taj način bi smo mogli i da kosture različitih rasa pasa različite visine predstavimo kao različite "stepene evolucije". Nemoguće je pronaći prelazni oblik od jedne životinjske vrste do druge. Ovo se može posmatrati samo empirijski unutar granica jedne vrste. Sve što je moguće u smislu adaptacije je isključivanje ili uključivanje određenih postojećih skupova gena, prema potrebi.

Na primer, riba u pećini bez ikakvog svetla posle nekoliko generacija gubi oči, i obrnuto, što je primećeno i kod nekih vrsta insekata. Ali sve ove promene su reverzibilne, u zavisnosti od životne sredine, ali samo unutar iste vrste i već postojećih gena. Svaka mutacija se javlja samo u smislu degeneracije, i nikada nije primećena slučajna mutacija koja je donela korist. Jedno veoma kompleksno uvo je moralo da nastane odjednom u potpunosti, pošto nijedan srednji korak nema nikakvog evolucionog smisla, jer jedno uvo funkcioniše samo u kompletnoj formi i stoga se nije moglo evoluciono razviti kroz mutacije. Ali ista stvar je bila jednako snažno prisutna i pre zagađenja vazduha u poslednjih nekoliko decenija, samo što je izumiranje različitih vrsta još više ubrzano. Zašto su evolucionistički superiorni sabljazubi tigar i srodna porodica mačaka prvo izumrli, iako su mnogo jači od običnih tigrova i mačaka? Ovom eksponencijalnom brzinom, kada Isus ne bi došao uskoro, većina vrsta životinja na zemlji bi izumrla u roku od najviše sto godina. Ceo svet je zapravo u ekstremnoj i snažno degenerativnoj deevoluciji, koja je nastala posle pobune protiv Boga, i kao spirala postaje sve brža i šira. Arheološki su pronađena mnoga veoma velika i teška oruđa, kao npr. sekira koju je mogla da koristi samo 4m visoka osoba, i napravljena od legura koje se u današnjoj atmosferi ne mogu proizvesti ni sa najnovijim tehnologijama. Isto tako su otkriveni džinovski fosilizovani otisci ljudskih stopala pored otisaka dinosaurusu. Ali sve se to uklanja, kao i nalazi ljudskih skeleta, koji su visoki skoro 4 metra.

Mnogo je fotografija dokaza, na kojima današnji čovek dolazi tek do pojasa u takvom kosturu, a koje, između ostalog, na internet postavljaju poštteni ljudi iz arheoloških ekipa. U isto vreme, druga strana takođe stavlja isto toliko izmanipulisanih slika na internet, što na taj način čini celu stvar smešnom. Ovo je najbolja vrsta cenzure koja čak ni ne iscrpljuje resurse. Ovo se čovečanstvu predstavlja kao legenda, iako se sa svih strana pojavljuje mnogo dokaza koji to zaista potvrđuju. Ako pogledamo slojeve zemlje sa navodnim fazama od puno miliona godina, na mnogim mestima nalazimo fosilizovana stabla drveća koja prolaze kroz 2-3-4 sloja vertikalno, i stoga su „očigledno“ rasli mnogo miliona godina, budući da evolutivni pristup ove slojeve deli i definiše na ovaj način. Međutim, pošto su svi ovi okamenjeni slojevi zemlje i peska nastali tokom Potopa za kratko vreme, prema biblijskom izveštaju, a to su meseci, tada su meki slojevi iz različitih strujanja blata u vodi na nekim mestima prekrili neka drveća koja nisu bila iščupana. Ovi slojevi stari „milione“ godina imaju izuzetno glatke prelaze, što potpuno suprotno bilo kojim geološkim zakonom erozije, jer bi tokom tako dugih vremenskih perioda sve moralo da erodira neravno i haotično. Čak i kada bi hipoteza o milionima godina bila tačna, geološki gledano, morao bi postojati samo jedan sloj bez granica, čija se struktura postepeno menja odozdo ka vrhu. U stvari, ovi precizno ocrtani slojevi su neki od najjačih geoloških dokaza protiv evolucije i postojanja potopa. Osim toga, na mnogim mestima na zemlji iznenada nedostaju neki međuslojevi.

A svi ovi slojevi, prisutni širom sveta, na nekim mestima su znatno deblji, uprkos glatkim prelazima. Ni ove razlike u debljini ne bi smele da postoje, jer bi na ovim mestima morali da budu nekoliko miliona godina stariji. Istovremeno u mnogim delovima sveta nedostaju slojevi stari nekoliko „miliona“ godina, iako su svi prelazi od gore na dole do ostatka slojeva pre na gore i na dole takođe glatki, bez ikakve erozije, što jje suprotno svim geološkim principima! Kada bi evoluciona nauka bila istinita, neki delovi zemlje bi morali da imaju drugačiji kalendar. Tada bi ispalo da je zemlja na nekim fokusiranim mestima mnogo miliona godina starija od ostatka zemlje, i da je vreme moralo biti zamrznuto u preostalim delovima zemlje! Da li je ovakva postavka skladu sa principima fizike? Otuda pitanje: Da li je u to vreme možda postojao odgovoran geolog koji je uvek govorio, u redu, sada ćemo napraviti novi sloj za narednih nekoliko miliona godina, počevši od ove godine, i staviti ga na vrh poslednjeg? Ako nešto neprekidno raste i ima glatke prelaze, to je moguće samo u živom svetu kao npr. kod prstenja u stablu drveta ili u pećini u kojoj nastaju stalaktiti od kapi, što može da se odvija samo u potpunoj izolaciji od ostatka sredine. Da li je cela Zemlja bila milione godina pećina, u kojoj su kapljice širom sveta stotinama miliona godina „proizvodile“ kamenje? To može biti realno samo u jednoj bajci. Ali čak i kada bi to bilo istina, neujednačena erozija bi bila mnogo brža i sve bi uklonila. Čak i kod stalaktitima i stalagmita u pećinama, za koje se tvdi da su za njihov nastanak bili potrebni „milioni“ godina, eksperimentalno je ustanovljeno da se u datim okolnostima to može desiti čak i za nekoliko meseci.

U današnjim snažnim zemljotresima u okeanima, vidi se isto širenje glatkih slojeva blata na hiljade kilometara koje izgledaju isto kao i stari. Čak i fosili, u kojima se posvuda uočavaju najfinije strukture životinja i biljaka, danas su nemogući, jer nakon brzog truljenja ostaju samo kosti. U ovom kontekstu od evolucionitčke strance dolazi „objašnjenje“, da je to bilo moguće zbog lokalnog brzog zasipanja. Ali to nije samo lokalno, jer su fosili homogeno raspoređeni širom sveta, što bi bilo nemoguće kod sporog nagomilavanja kamenih slojeva, tako da i to samo potvrđuje globalni potop, pošto ovi nataloženi slojevi izgledaju isto širom sveta. Ali na koliko besmislenih gledišta su ljudi spremni, samo da bi osporili postojanje Boga i Njegovo stvaranje celog svemira i zemlje! Zato čak i najobrazovaniji, najinteligentniji i najkulturniji ljudi nateruju sami sebe da veruju u evoluciju, teoriju koja bi i jedno dete posle nekoliko logičnih razmišljanja naterala da odmahne glavom. Ono što je najvažnije za teoriju evolucije, prelazni oblici između vrsta, nikada nisu pronađeni, jer to, naravno, nije ni moguće, jer oni ne postoje. U okviru „dokaza“ prelaznih oblika između različitih vrsta je uz veliko uzbuđenje prezentovana upravo pronađena ptica sa osobinama sličnim onima kod gmizavaca, sve dok na kraju kroz dublju analizu nije utvrđeno da je to ipak samo jedna vrsta ptica. Istovremeno je veoma zanimljivo kako mnogi naučnici, u duhu svoje evolucione fascinacije, neprestano konstruišu željene ljudske pretke od jednog komada kosti ili od zatrpene gomile pronađenih kostiju različitih vrsta.

Oni ulažu ogromnu energiju da bi stvorili željenu konstelaciju od jedne kosti i 2 zuba. Ovo je zaista suprotno svakoj logici i razumu i predstavlja samo jednu čistu religiju! Evoluciona mašta je toliko duboko razvijena, iako takvi dokazi nikada ne bi prošli na sudu ako bi neke stvari trebale da budu dokazane rekonstrukcijom. Na sudu je dozvoljena rekonstrukcija npr. lica samo iz postojeće lobanje ili njene polovine, a ne samo iz zuba i kostiju, jer nije sigurno ni da li su pripadali istoj osobi. I ovo je takođe jak dokaz da evolucija nije nauka već religija. Prava nauka, kao što je već pomenuto, je teorija potvrđena i oblikovana empirijski razvijenim znanjem sa ispravnim aksiomima potvrđene hipoteze. Ali čak i da su svi evolucionistički aksiomi tačni, problem porekla materije ili „eliminacije“ entropije ostao bi neobjašnjiv bez Boga. Evolucionistički naučnici isto tako namerno ograničavaju delovanje entropije samo na termodinamički mikro nivo u gasovima da bi umirili svoju savest, dok sa druge strane isto tako i makro-nivo, sa mesecima, planetama, zvezdama i galaksijama, fizički funkcioniše na isti način kao atomi i molekuli na mikro nivou. Kao i čestice gasa, sva nebeska tela nisu vezana ni za jednu fiksnu strukturu. Ali upravo to pokazuje da jedna natprirodna sila drži sve zajedno u harmoniji. Prilikom posmatranja kretanja planeta, solarnih sistema i galaksija na vremenskim snimcima, mogu se uočiti simetrične figure nezamislive preciznosti i lepote, umesto da se fizički sudaraju ili da se prema principu entropije konstantno i haotično udaljavaju jedno od drugog. Kako to da na mnogim mestima u svemiru, poput Oriona, postoje magline sa grupisanim zvezdama, suprotno svakom zakonu fizike i entropije.

U očajanju daljeg odbacivanja Boga, onda dolazi dalje besmislenosti, kao što je zamišljena nevidljiva i nikad potvrđena crna materija, koja neobjašnjivo „logično“ sva nebeska tela vuče nazad u željenom pravcu, budući da nedostajuće gravitacione i privlačne sile iznenada nastaju po želji da bi se evolucija odbranila. Gotovo bi se moglo reći da sam čovek želi da preuzme ulogu stvoritelja, što je zapravo započelo sa Luciferovom pobunom na nebu. U nastavku ovog poricanja stvaranja na kraju dolazi teorija velikog praska, pošto ljudi ove religije, koji ne žele da prihvate Boga kao cara i tvorca svega u svemiru, a sami ne razumeju večnost, poreklo materije i života. Veliki prasak je najnelogičniji aksiom koji je lišen svakog naučnog principa. Kao u začaranom krugu, ovo pak zahteva dokaze za širenje univerzuma, koji bi morao biti prisutan u slučaju velikog praska, što na prvi pogled pokazuje pomak crvenog svetlosnog spektra udaljenih galaksija u teleskopu. U stvari, crveni pomak može na veoma velikoj udaljenosti predstavljati i rotaciono kretanje i širenje. Svi znamo da empirijski analizirani univerzum u našoj blizini funkcioniše samo rotirajući, u smislu planeta, solarnih sistema, galaksija, itd. A pošto je sve to bez ikakve sumnje, trebalo bi slediti naučne principe, i u aspektu dva moguća načina interpretacije crvenog pomaka izabrati rotaciono kretanje, pošto ono odgovara empirijski poznatom obrascu. Da li se možda udaljene galaksije i nebeska tela odjednom kreću drugačije? Da li možda važe različiti zakoni fizike u zavisnosti od udaljenosti istih objekata od naše galaksije?

I tu vidimo besmislenost i svesnu manipulaciju u željenom pravcu da bi se po svaku cenu potvrdila nepostojeća evolucija i veliki prasak. Po tom principu evolucionog tumačenja bi, na primer, čovek koji hoda pustinjom pod jakim sunčevim zracima, udaljen mnogo kilometara, trebao da leti kao ptica, jer to iz dvogleda izgleda i kao hodanje i kao letenje, i ne mogu da se razlikuju zbog velike udaljenosti, ali su zato vodeći naučnici doneli odluku da se pogled u daljinu svemira interpretira kao letenje a ne kao kruženje. U slučaju teorije velikog praska, se isto tako sve tumači u željenom pravcu, tako da se istovremeno, odvlačeći pažnju, zaboravlja da veliki prasak nije ni teoretski moguć niti logičan, jer „početna čestica“ „velikog praska“, manja od atoma, sigurno ne bi mogla da formira ceo svemir! To bi onda bio Perpetuum Mobile! Osim toga bi u univerzumu, koji bi se stalno širio nakon velikog praska, rastojanje između svih nebeskih tela i galaksija moralo da se stalno povećava, dok teleskop pokazuje potpunu suprotnost. To znači da bez obzira kakav „argument“ se iznosi, mi vidimo da sve, što je u vidljivom opsegu, govori protiv velikog praska. Gustina u svemiru ni danas nije sve manja i manja. Zapravo, u univerzumu, koji bi se širio nakon velikog praska, centar velikog praska bi trebao da bude kao „izvor“ vode koji neprestano šalje novu „vodu“, odnosno nove čestice u „reku“ svemira, da bi ta „reka“ bila uvek puna. Čak je i sabijanje čestica u nebeska tela nelogično, pošto se u vakuumu sve čestice entropijski razdvajaju, a samo jedno već postojeće veliko rotirajuće nebesko telo ima gravitacionu silu da drži sve čestice zajedno. Ali kako bi onda gravitaciona sila nastala spontano, čak i ako bi se moglo formirati tako gusto nebesko telo? Gravitaciji je potreban rotirajući objekat, koji ne može nastati spontano.

Osim toga, u sadašnjem univerzumu, ova rotacija nebeskih tela bi morala da bude sve sporija i sporija, pošto planete nisu perpetuum mobile. Samo ovo pokazuje da Bog svojom natprirodnom moći održava ceo univerzum u pokretu. Osim toga, samo slobodne, ravnomerno leteće čestice bi mogle da izađu iz najmanje tačke materije u velikom prasku i one bi morale da se sve više i više udaljavaju jedna od druge po principu ekspanzije a ne da se skupljaju u zgusnutu materiju! Ali kako bi onda gravitaciona sila nastala spontano, čak i ako bi se moglo formirati tako gusto nebesko telo? Gravitaciji je potreban rotirajući objekat, koji ne može nastati spontano. Osim toga, ova rotacija nebeskih tela bi morala da bude sve sporija i sporija, pošto planete nisu perpetuum mobile, a sa druge strane rotacija ne dolazi spontano, nego joj je potrebna sila koja je pokreće. Samo ovo pokazuje da Bog svojom natprirodnom moći održava ceo univerzum u pokretu. Sve ovo bi zapravo značilo da „prirodna“ tačka velikog praska, kao čestica ili koncentrisana energija manja od atoma, poput večnog izvora, i dalje neprestano „izbacuje“ nove galaksije. Ali upravo visokoobrazovani naučnici su u poziciji da takve stvari nazovu istinom. A čak i kada bi bilo istina da postoji „spontani izvor materije“, nastanak nebeskih tela bi bio nemoguć zbog entropije i nemogućnosti spontanog nastanka stalne gravitacione rotacije. Empirijski potvrđeni fizički zakoni govore jasno da se slobodno leteće čestice i gasovi razilaze u vakuumu i da se ne koncentrišu u planete i zvezde, dok evolucionisti svojim tvdnjama suprote svim prirodnim zakonima.

Zato naučnici ponovo daju izjavu da principi fizike nisu važili tokom velikog praska. Da li je postojao trenutak kada su principi fizike odjednom postali validni? U evolucionoj religiji je očigledno i fizika verovatno evoluciona? Principi fizike ili postoje ili ih nema! Takvi „naučnici“, ohrabreni tapšanjem zavedene većine, upadaju u sve nelogičnije teze, samo zato što ne žele da priznaju da je Bog stvorio univerzum i da ga i danas drži zajedno. U čitavoj istoriji zemlje većina nikada nije bila u pravu, već je samo nametala svoje koncepte i ciljeve, po mogućnosti zavodljivo i prevarno! Država i crkva su uvek bile iza zavese ujedinjene, što ni danas nije drugačije. Jedan vernik najveće hrišćanske crkve mi je nedavno iskreno rekao da su oni koji veruju u stvaranje netolerantni teroristi, koji uznemiravaju svet svojim glupim konceptom stvaranja, i da oni moraju da budu uklonjeni iz društva. Pravo pitanje je ko je zaista netolerantan i zašto ne možemo demokratski prezentovati oba koncepta paralelno u svim školama, kako bi svako mogao slobodno da izabere svoje gledište, pošto nam je svima rečeno da živimo u demokratskom svetu, dok u isto vreme veoma mnogo naučnika ne zagovaraju evoluciju ali zbog „demokratije“ to ne smeju da kažu? Na kraju, najpametniji naučnici kapituliraju i priznaju da mora postojati neka natprirodna sila koja je sve pokrenula, inače bi se svi njihovi pristupi srušili. Ali opet ova „sila“ nije Bog, već nešto nedefinisano, energija bez ličnosti.

Moj profesor matematike mi je rekao privatno, da je posle najdubljeg matematičkog istraživanja shvatio, da i ovde rezultati ukazuju samo na Boga, i da je na kraju je morao da izračuna da je Bog biće koncentrisane energije celog univerzuma. A da se čovek razvijao kroz evoluciju, on ne bi imao savest i dobrotu, i ne bi pomagao slabijim ljudima i životinjama, jer bi to ometalo njegov izbor preživljavanja jačih. Nije slučajno što Biblija govori da sam Lucifer zamagljuje ljudski um na taj način, da se kao mudri predstavljaju upravo ljudi koji su bez Boga. Biblija takođe kaže da će na samom kraju, pre nego što dođe Isus, čovečanstvo odbaciti Stvoritelja, što vidimo u poslednjim decenijama kod sve agresivnije nametanje nauke o evoluciji i zabrane drugačijeg gledišta. Teorija evolucije zapravo dolazi od druge strane koja je protiv Boga i koja će nažalost imati vlast na našoj planeti sve do drugog Isusovog dolaska. Pošto se ovaj pristup u vrhunskim akademskim krugovima proglašava kao potvrđena teorija (bilo zbog sopstvenog uspeha ili zbog direktne povezanosti sa krugovima zla), većina veoma inteligentnih akademika ga prihvata kao istinu i ne ulazi dublje u proučavanje te tematike, jer argumenti za to izgledaju (samo) na prvi pogled logični i ispravni, posebno zato što većina naučnika to isto potvrđuje. Kao što se većina pre potopa smejala Božijem upozorenju i ubrzo nakon toga uništena, tako se i današnja većina kroz nauku o evoluciji indirektno smeje samom Bogu Stvoritelju, dok sa druge strane Isusov dalazak postaje sve bliži, pri kojem će sve zlo i zli ljudi biti večno uništeni.

U Otkrivenju, poslednjoj knjizi Biblije, stoji da će poslednji Božji narod (ne ckrva) pre Isusovog dolaska, slaviti Stvoritelja i držati Njegove zapovesti, i da će biti neposredno pre Isusovog dolaska biti progonjeni. Svi znaci bliskog dolaska se pred nama sve brže ispunjavaju. Kada odemo u potpunu dubinu razmišljanja i sumiramo sve nauke i vere ovog sveta, možemo da shvatimo da postoje samo dva različita razmatranja porekla ovog sveta, života i univerzuma. To nisu samo dva različita pogleda i religije, već dva suprotstavljena tabora, pravog Boga ili Licifera koji skriveno vodi sve religije na zemlji. U večnom smislu, naš izbor će odlučiti o našoj sopstvenoj budućnosti, bez obzira da li je napravljen svesno ili nesvesno. Svakom čoveku je od Boga dato dovoljno mogućnosti da pronađe istinu i iskoristi svoju savest da izabere stranu koja će ga voditi u svim oblastima života. Dakle, pojam „nepoznavanje istine“ je samo na prvi pogled takav, i pre znači da se čovek nije interesovao za lako pristupačnu ljubav i istinu ponuđenu od Boga i time s pravom izgubio večni život. Jedna religija je vera u Božje stvaranje kako je zabeleženo u Bibliji, a druga je vera u evoluciju, koja je zapravo direktan napad na Boga, iako većina današnjih hrišćana danas veruje da su ovi pristupi kompatibilni. Ali to bi bila degradacija Boga i obesmisllila bi Njegovu kreaciju i moć. A bez stvaranja Bog nam zaista ne bi bio potreban, jer bi On bio samo jedno obično biće sa druge planete.

Ova tematika dobija potpunu dubinu tek kroz donji tekst na 7 stranica:

[Svetska diktatura + religija = skori Isusov dolazak. Prošlost i budućnost celog svemira](#)

7 stranica [DOWNLOAD PDF](#)

Dodatak:

Moje posebno iskustvo sa Bogom - čudesno izlječenje od zloćudnog tumora mozga velikog gotovo 10x9 cm dok sam bio na samrti

Želim da sa vama podelim iskustvo mog čudesnog izlječenja Božjom silom, da bismo razumeli da čak i najzdravija ishrana bez Boga nema smisla. Ja sam 2010. sa 38 godina dobio moždani tumor prečnika oko 4cm. Tada sam prešao na zdravu vegansku ishranu, praćenu visokokoncentrisanim biljnim ekstraktima kao npr. tamjan, Green Magma i sveže ceđeni sokovi, tako da se tumor umirio, a velika biopsija je potvrdila samo neaktivno tkivo. Pošto sam tada bio jako slab od bolesti, nisam bio u stanju da donesem pravu odluku, a danas ne bih dopustio biopsiju, jer ona donosi nadražaj koji aktivira tumor. Čak i kad postoji rak, njegov razvoj i aktivnost može da se posmatra kroz MR i samo kod eksplozivnog rasta (npr. Glioblastom) neka intervencija, koja inače donosi više štete nego koristi, ima smisla. Ali kod većine tumora pri prelasku na ekstremno zdravi život može samo da se posmatra njihova neaktivnost ili preostali ožiljci.

Meni je nažalost biopsija pored aktivacije tumora (kroz iritaciju) donela povredu na jednom mestu koje izaziva nestabilnosti, tako da sam radi toga bio primoran da uzimam otrovne antiepileptike, koji su u određenoj meri sprečili potpune efekte mog zdravog života. Posle operacije biopsije sam izgubio oko 10 Kg i postao jako slab. Ali pošto sam počeo da živim potpuno po zdravstvenim principima, dobio sam uskoro vecu snagu od one pre bolesti. Moja izgubljena težina se vratila u mišićnoj formi, bez da sam dirnuo meso ili mleko, ili primenio teške treninge (koji su posle operacije glave bili i nemogući). Osećao sam se tako dobro kao nikad ranije u životu, tako da nisam više osećao želju za bližim kontaktom sa Bogom ili da donesem jasnu odluku pripadnosti samo Njemu. Nakon jedne godine je MR kontrola pokazala da je moj mozak u stabilnom stanju bez povećanja tumora. Tada sam se još dalje odvojio od Spasitelja i odlučio da mi nije potrebna ni tako "ekstremno" zdrava ishrana, pošto sam tako "jak" i "zdrav".

Već mesec dana kasnije došlo je do eksplozije bolesti u mozgu, gde je narastao dodatni, novi veliki proces na drugoj do tada nedirutoj polovini mog mozga, i koji je kroz eksplozivni rast dodatno napravio i nekoliko krvarenja, najveće kao kugla od skoro 3 cm. Slobodno se može reći da mi je gotovo ceo mozak bio simbolički "pojeden". Da pre toga nisam primenio mnoge aspekte prirodne medicine, koja potiče iz Božje apoteke, takvo krvarenje bi i kod mene izazvalo apopleks pucanjem tkiva sa oduzimanjem jedne strane tela ili čak i trenutnu smrt. Ali pošto moje tkivo nije bilo nagriženo suviše nezdravim životom, ono je bilo elastično, tako da sam ja uprkos svim krvarenjima mogao normalno da hodam i da se pomeram. Radi jake glavobolje sam ponovo završio u bolnici.

Tamo su mi doktori saopštili, da treba da odem kući da se oprostim od porodice, jer je izlječenje nemoguće, a smrt neposredno preda mnom. Razmišljao sam o mom bez Boga besmislenom životu i odlučio da Ga celim srcem ponovo prihvatim, bez obzira šta će mi se dogoditi. Te subote sam pozvao nekoliko vernih ljudi sa propovednikom u naš dom da se obavi molitva pomazanja. Bio je dan sa plavim nebom bez i jednog oblaka na nebu i suvim vazduhom. **Molili smo se sa suzama u očima da mi Svemogući pokloni život ako je Njegova volja. Nakon molitve je odjednom bez najave došao veliki grad, iako to kod onakve atmosferske vremenske konstelacije nije bilo moguće. Imali smo utisak da se plafon trese od jakih gromova. A ja sam se odmah osetio bolje.**

U ponedeljak je MRT pokazao da su novi proces na drugom delu mozga i cela velika lezija i sva krvarenja potpuno nestali kao da nikad nisu ni postojali. Čak kada se takva velika krvarenja i prežive, njima treba par meseci da nestanu, a lezija bi ostavila barem ožiljke. Tim profesora je nakon toga saopštio da to sa prirodnim naukama i medicinom nije objašnjivo, a kod nekih su se mogle videti vlažne oci, pošto su i sami mogli da prepoznaju Božje čudo i da On zaista postoji. Sa druge strane je Bog tada ostavio primarni tumor na drugoj strani mozga kao opomenu, da moram potpuno da se promenim, naravno samo kroz Božje vodstvo i silu. U Bibliji stoji opis, kako je naš Sveti i slavni Bog na gori Sinaju lično predao deset zapovedi Svom proroku Mojsiju.

Pri tome se celo vreme mogla čuti jaka grmljavina. Naš Stvoritelj se time potpisao, da niko ne bi pomislio da je Mojsije sam izgravirao tih deset zapovesti, nego da bi svi dobili dokaz od Koga one dolaze. Upravo tako se naš Spasitelj potpisao i kod mog čudesnog izlečenja, da niko ne bi mogao da tvrdi, da je to "spontano" izlečenje, kako se Božje čudesno delovanje često označava, da bi se utišala savest koja poziva na promenu života i prihvatanje istine. Uprkos svemu, ja tada još uvek nisam potpuno došao ka Bogu, nego je moj religiozni život nosio oblik sinusne krivine. Posle određenog vremena sam polako ostavio i ekstremno zdravu isranu i biljne ekstrakte kao npr. tamjan. Bog je morao i dalje da me teše da bi Mu prišao još bliže. Moj tumor se ponovo aktivirao i eksplozivno narastao.

U Avgustu 2018. sam celu noć bio pri doslovnom umiranju, ali su moja mama i supruga proveli celu noć na kolenima, podržani molitvama od strane velikog broja poniznih ljudi. I Bog je smrti rekao NE! Ja sam ostao u životu, i prenet sam direktno u bolnicu. Doktori su mi rekli, da ne očekuju mogućnost da kod ovakve konstelacije ostanem u životu, ali da će makar pokušati da me operišu, iako ću i tada, ukoliko uopšte preživim operaciju, živeti verovatno samo par nedelja do 2-3 meseca. Hirurg mi je nakon operacije rekao da je držao mali isečeni deo mog tumora u ruci, i da je to najopasniji i najbrži tumor Glioblastom (stepen malignosti 4).

Ja sam tek nako toga potpuno shvatio da definitivno umirem, i predao sam život potpuno Bogu.

U jednoj dubokoj molitvi sam Mu obećao da ću svakim atomom svoje snage objaviti NJEGOVOU STARU pregaženu istinu naših pionira o Bogu Ocu i o Njegovom doslovnom Sinu Isusu (tj. da [Trojstvo](#), koje je tek [325. godine](#) uneto u hrišćanstvo ne postoji u Bibliji), a ljudima ovog sveta deliti knjigu „[Velika Borba između Hrista i Sotone](#)“ od Ellen White kao najavu [neposrednog Isusovog dolaska](#). Odmah pri završetku molitve sam čuo jasan glas:

„JA neću večno dopustiti da umreš“

Reč "večno" nikad nije bila prisutna u mojem izražavanju, tako da mi je Bog i time pokazao da su ovo zaista bile Njegove reči, a ne moje misli! Moje razumevanje je, da mi je On time rekao, da ću ostati živ sve do Isusovog dolaska (naravno samo ukoliko ostanem u zajednici sa Njim). Da bi Bog i praktično dokazao da su to zaista bile Njegove reči, nekoliko sati nakon toga sam dobio poziv na mobilni (što u Nemačkoj nije uobičajeno) od strane glavnog doktora tog medicinskog područja, koji nije bio nadležan za moj slučaj, i koje ranije nisam video. A on je sa drhtavim i šokiranim glasom rekao, da je došlo do neshvatljive promene dijagnoze mog tumora.

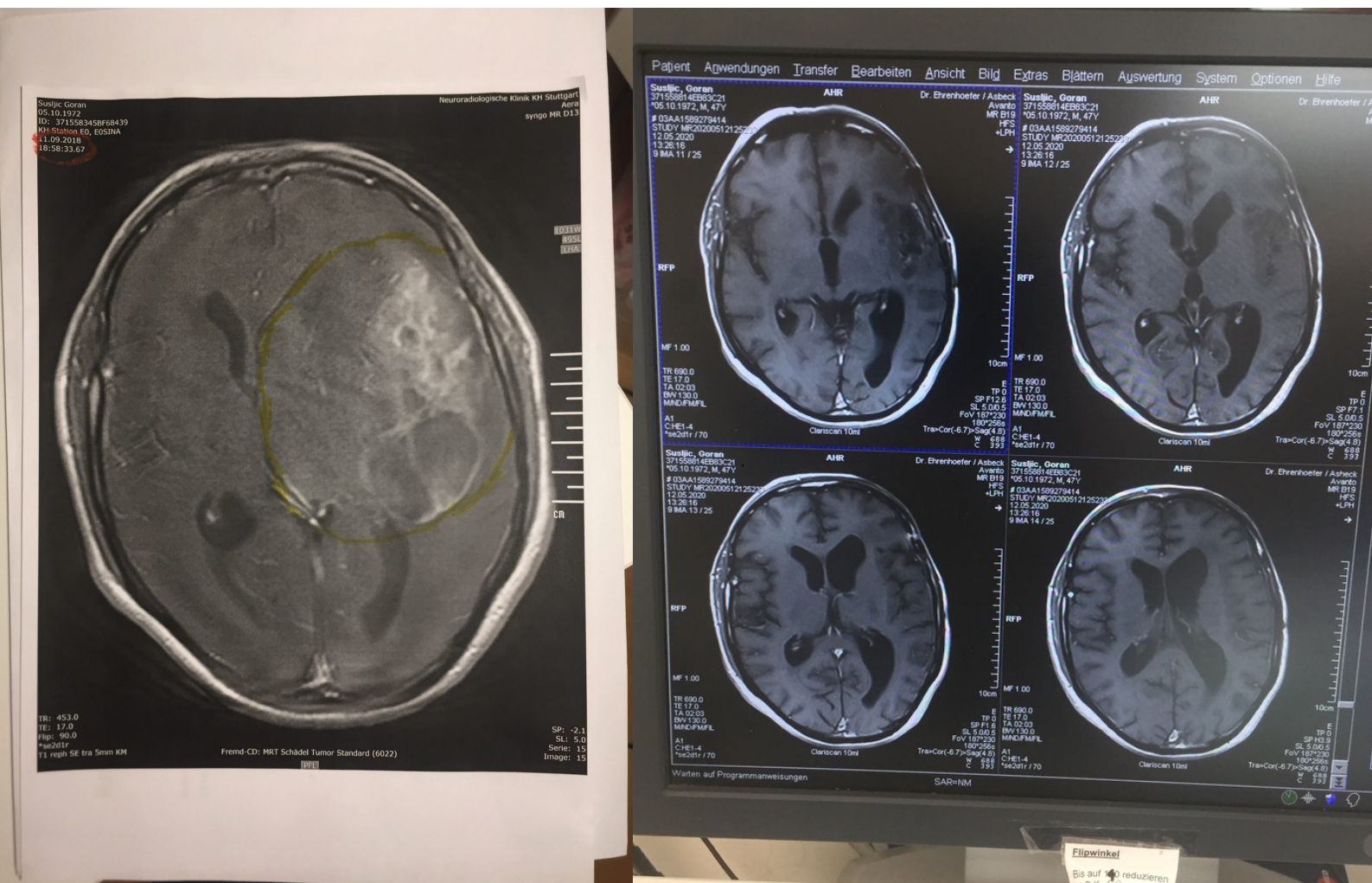
Analiza tkiva je pokazala da je tumor druge forme, kod koje (iako je i kod nje stepen malignosti bio 3) je teoretski moguće lečenje (ne izlečenje, nego samo usporavanje rasta) hemoterapijom u kapsulama i fotoniskim zračenjem! Bog je rekao Svoje! Moj tumor je tada bio neshvatljivih 10x9 cm pre operacije, a nakon nje je ostao još uvek gotovo 8 cm velik. Odmah nakon moje molitve su mnogi pacijenti i zaposleni iz različitih odeljenja bolnice, pa čak i sveštena lica, počeli sami da mi se obraćaju sa pitanjima o pravoj istini, uz prihvatanje istine i Velike Borbe u ruci, čak i od strane katoličkog sveštenika, koji je u razgovoru čuo ko je zver, šta je naša prošlost i šta prethodi Isusovom dolasku, i koji je onda Veliku Borbu podelio sa evangelističkim kolegom.

Mogao bih da pišem još duži tekst koja natprirodna čuda svedočenja su se sve desila u bolnici, gde je Bog doslovno pripremio Svoju decu da dobiju istinu. Mnogi su pokazali potpunu dubinu sreće što su dobili priliku da upoznaju istinu. U januaru 2019. je u MR ustanovljeno da se tumor sa 8x8cm smanjio na 4x2cm! Ali Božji narod je dalje upućivao molitve za mene, a ja sam nastavio da dožiljavam velika iskustva sa nepoznatim ljudima ovog sveta, pri čemu su neki čak i direktno dolazili kod mene i eksplicitno tražili da čuju istinu! Nakon prihvatanja istine su mnoge osobe rekle da smatraju da je Bog učinio doslovno čudo da bi dobili priliku da čuju istinu.

Kod jednog doktora se desilo da je prekinuo medicinski razgovor, i rekao mi, da u celoj sobi oseća Božje prisustvo da vidi celu sobu doslovno osvetljenu natprirodnim svetlom! Zahvalio mi se celim srcem za Veliku Borbu i doslovno direktno upoznavanje Boga jer pre toga verovatno nije bio siguran da li Bog zaista postoji! Ja sam u junu 2019, nakon pola godine praćene verom i molitvom dragih ljudi, otišao na novu MR kontrolu. Nakon ispitivanja sam kratkim pogledom na dva različita ekrana sa aktuelnim i snimkom pre nekoliko meseci video, da je na jednom ekranu tumor mnogo veći i u tom kratkom trenutku sam gotovo izgubio nadu na izlečenje.

A onda me je doktor pozvao na razgovor i pokazao mi da je MR slika puno manjeg tumora ona od danas! Kod moje vrste tumora ne postoji smanjenje nego samo eksplozivni rast! Šokiran tom činjenicom doktor nije mogao da me pusti, iako su već više pacijenata čekali na razgovor koji normalno traje maksimalno 10 minuta! On je celo vreme pokušavao da negira Božje čudo, i trudio se da pronađe dokaze njegovog stava, ali je posle sat vremena morao da odustane od svoje argumentacije, i da se pomiri sa činjenicom da Bog zaista postoji!

MR u februaru 2020. je pokazao, da moj nekadašnji maligni tumor mozga koji je imao prečnik od 10x9 cm **više NE POSTOJI!** Ja sam danas potpuno zdrav i u svakom aspektu normalan kao pre 10 godina. Donji snimci mog mozga na **MRI** Magnetnoj Rezonanci sa kontrastom pokazuju na levoj slici moj ogroman tumor dok desna slika pokazuje stanje mog mozga **nakon Božjeg čuda**, i da **tumor više ne postoji**:

**Zahvalnost, slava i
časť**

**Bogu
Ocu**

i

**Njegovom Sinu
Isusu Hristu**